

forstaaet det ærede Medlem rigtig, og vi tør alt-
 faa vente os, at vi næste Gang, naar vi skulle
 ud til Folket, ville finde de Herrer i alle Kredse
 og paa alle Møder. Jeg haaber endog, det bliver
 det ærede Mindretal, som støvner Flertallet til
 Møderne, og jeg for min Part skal, hvis jeg er
 saa rask som i Dag, med den største Fornøielse
 give Møde og tage min Part. — Jeg skal
 slutte med at bede mine ærede Venner af Flertal-
 let om ikke at tage mig ilde op, at jeg ikke kan
 stemme med dem i Dag. Jeg har sagt dem det
 i saa milde Ord, som jeg har kunnet, og belagt
 mine Ord med saa gode Grunde, som jeg har
 formaact. Jeg er nødt til at indrømme, at jeg
 før har være med til at opstille de 30 Millioner;
 men de maa ogsaa indrømme, at de Betingelser,
 som da vare tilstede, ikke ere det nu, og da jeg
 ikke kan pine, at der hverken fra den ene eller den
 anden Side er nogenjomhelst Mulighed eller Tanke
 om, at man kan komme til at bruge 20 eller
 30 Millioner saaledes, som De have tænkt Dem
 det, mener jeg, at man ikke skal være saa rind
 paa Forhaanden. Vi have jo hørt fra den anden
 Side, at de Herrer, i hvor vel de til en vis Grad
 latterliggjøre Tilbudet, dog ende med, at det er
 dem en Trøst, at man har tilbudt Noget. Lagde
 De Mærke til den sidste ærede Talers Uttringer,
 ville De vide, at ogsaa han deri fandt sin Trøst.
 Efter at have latterliggjort Forslaget, sagt Flertal-
 let mange Behageligheder og paaftaaet, at deres
 Tilbud ikke havde Noget at betyde, endte han dog
 med, at det var en Trøst, at det var fremkommet,
 og han kom da selv med et ypperligt Forslag,
 nemlig at man skulde søge at faae de Herrer til
 at udføre deres egne Planer. Ja, det er parla-
 mentariff. Hvorfor gjør man ikke det? Jeg er
 netop blandt dem, der forbauses over, at man nu
 saa hyppigt har fortalt Berden, at Flertallets
 Planer ere uigjennemførlige, men det ærede Med-
 lem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb) skal
 have Gren for at have sagt: Lad dem komme og
 udføre deres Planer! Det siger jeg med; i det
 Stykke er jeg fuldstændig enig med ham. Biser
 det sig da, at de ikke kunne udføre dem, ere de
 overvundne med det Samme; det er den bedste
 Maade, hvorpaa man kan slaa dem. Naar de
 Herrer tro, at Flertallet ikke kan udføre sine Pla-
 ner, hvorfor gjøre de da ikke Alt, hvad der staar
 i deres Magt for at faae det til at prøve derpaa?
 Hjælp det til at rydde alle Hindringer og Vanke-
 ligheder af Veien, og lad det komme dertil?
 Vi ere jo alle fædrelandsfjndede Mænd —
 jeg tror om alle de Herrer, at de ere det — og
 det gjør da Intet, om den, der sidder ved Roret,
 hedder Lars eller Peer. For mig har det aldrig
 havt nogen Betydning, hvem der sad ved Roret;
 jeg har ingen personlige Formaal. Denne Regje-
 ring er mig lige saa fjær som enhver anden, naar
 den vil, hvad jeg vil; ellers er det en Selvsjølge,
 at jeg er imod den. Naar man som sagt mener,

at de Herrers Planer paa ingen Maade ere gjem-
 nemførlige, saa lad dem komme til Roret. De
 have da Magten, indtil det viser sig, at deres
 Planer ikke kunne gennemføres; men kunne de
 gennemføres, turde det dog være muligt, at det,
 som Flertallet vil, er den rette Maade til at for-
 svare Fædrelandet.

N. P. Jensen; Overfor den ærede sidste
 Taler skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at, naar
 han i, hvad han anførte, har set en Retraite fra
 min Side overfor Spørgsmaalet om Kjøbenhavns
 Landbefæstning, saa er det en fuldstændig Misfor-
 staaelse. For ikke at trætte det ærede Thing ud-
 talte jeg, at jeg ikke vilde gaa ind paa Enkeltheder
 om Kjøbenhavns Landbefæstning, men blot henvise
 til mine tidligere Udtalelser, og for heller ikke nu
 at trætte, skal jeg indskrænke mig til at henvise til
 mine Udtalelser i Samlingen 1874—75, Folke-
 thingstidenden Sp. 5529—30.

Kjær: Jeg vil meget nødig gjøre det ærede
 Medlem uret; men jeg vil dog alvorlig spørge
 ham: Har det ærede Medlem ikke, den Gang
 Krigsministerens Plan var for i Forsjø og var
 ledsaget af Motiver, hvori der udtrykelig var
 hentydet til Kjøbenhavns Landbefæstning, forsvaret
 den af Krigsministeren forelagte Plan? Har det
 ærede Medlem ikke ogsaa da forsøgt at godtgjøre
 for det høie Thing, at man ikke kan komme til
 nogen fornuftig og fuldt gennemført Plan, før
 vi i det Mindste til en vis Grad faae Kjøbenhavn
 befæstet fra Landstiden?

Scavenius: Jeg vil først gjøre et Par
 Bemærkninger overfor det ærede Medlem for Vi-
 borg Amts 4de Valgkreds (Kjær). Det ærede
 Medlem har opfattet mig ganske rigtig, at det er
 en Anskuelse, som jeg deler med ham, at i et
 frit Land som vort, hvor forskjellige politiske An-
 skuelser staa overfor hinanden, er det nødvendigt,
 at man fra begge Sider møder ude i Befolkningen
 og søger hver fra sin Side at oplyse Bælgerne
 saa godt som muligt. Det er aldeles nødvendigt,
 og jeg veed ikke, hvorfor det ærede Medlem har
 været paa en vis Maade forundret over, at en
 saadan Uttring kom fra mig. Men det ærede
 Medlem drog en lille Slutning, som efter min
 Anskuelse kun delvis er korrekt. Det ærede
 Medlem sluttede nemlig, at, naar man saa har
 kæmpet og er bleven overvunden, maa man finde
 sig deri. Ja, det er ganske sandt, naar man tager
 Ordet ligefrem. Det følger af sig selv, at man
 maa finde sig i den Situation, der er fremkommen;
 men det ærede Medlems senere Uttringer gif der-
 hen, at det, man burde finde sig i, var ikke alene
 den Situation, der f. Ex. i dette Dieblit er frem-
 kommen, men deri, at hvad Ens Modstandere vilde
 gennemføre, skulde de nu have Lov til at gjennem-
 føre. Det One følger paa ingen Maade af det